

Salvátor

72

listopad 2023

INFORMAČNÍ OBČASNÍK CHRUDIMSKÉ FARNOSTI

Za dva roky to bude sto let, co papež Pius XI. ustanovil slavnost Ježíše Krista Krále, aby potvrdil Kristovu svrchovanou autoritu nad lidmi a institucemi. Dnešní slavnost mi přijde stále aktuální. Jeden z důvodů vidím v tom, že si tváří v tvář různým krizím světa, ve kterém

žijeme, potřebujeme připomínat, kdo je skutečným vládcem dějin. Nepřestáváme věřit, že Ježíš je Pán a Král, a to i tehdy, když se na první pohled zdá, že silnější a mocnější je někdo jiný. Stačí si vzpomenout na Ježíše, za jakých okolností odpovídá Pilátovi na otázku, jestli je králem. Velikonoční ráno pak potvrzuje pravdivost Ježíšovy odpovědi. Druhý důvod aktuálnosti dnešní slavnosti vidím v tom, že nám nabízí příležitost k reflexi. Mnoho liturgických modliteb končí ustálenými obraty jako např.: „Skrze Krista, našeho

Pána. Amen.“ Je tomu skutečně tak, že naším Pánem je Ježíš Kristus? Nepochybují o tom, že toužíme po tom, aby naše „Amen“ na závěr liturgické modlitby bylo pravdivé, a že se o to upřímně snažíme. Dovolím si nabídnout jeden verš z Písma svatého, který nám může pomoci k zamyšlení nad vztahem k Pánu Ježíši: „Hleďte nejprve Boží království a jeho spravedlnost, a to všechno vám bude přidáno.“ (Mt 6,33) Tento verš je v závěru odstavce, ve kterém se Ježíš věnuje

lidským starostem o jídlo a oblečení. Můžeme si všimnout, že to Boží a lidské je v křesťanství vždy úzce spojené. Jen je důležité nezaměňovat pořadí. Podobně hovoří Ježíš, když odpovídá na otázku, které přikázání je největší. Povzbuzujeme se navzájem v hledání Božího království!

otec Jan

Poděkování

Chtěl bych se několika řádky vrátit k neděli 15. října 2023. Byla výjimečná tím, že jsme společně slavili moje narozeniny. Nejprve při dopolední mši jak v Chrudimi, tak ve Vejvanovicích a odpoledne na faře. Děkuji za všechna přání, modlitby a dary. Měl jsem velkou radost, že mnozí z vás mohli odpoledne přijít na faru a že nám společně bylo dobře. S vděčností chci vzpomenout také na všechny, kdo se jakkoli zapojili

do příprav: ať už různými službami při dopoledních mších, výrobou kulinařských dobrot, obsluhou apod. Nechci se ani pokoušet o výčet všech, kdo přiložili ruku k dílu; určitě bych na někoho zapomněl. Rád bych ale jmenovitě poděkoval Petře Pudilové, protože díky ní všechno tak hezky vyšlo. Děkuji Pánu Bohu za vás – farníky – i za krásné chvíle, které jsme mohli v polovině října společně prožít.

otec Jan

Nemocniční kaplan

Od letošních letních prázdnin má chrudimská nemocnice svého nemocničního kaplana. Stal se jím otec Marian Kurylo, který je řeckokatolickým knězem. Žije se svou rodinou v Pardubicích, je administrátorem tamější řeckokatolické farnosti a vypomáhá tam také v římskokatolické farnosti. V chrudimské nemocnici bývá jeden den v týdnu od rána do odpoledne, jako nemocniční

kaplan je k dispozici jak pacientům, tak lékařům, sestřám i dalším zaměstnancům. Pokud byste vy sami nebo někdo z vašich blízkých uvítal návštěvu kněze v nemocnici, je možné se obrátit jak na faru v Chrudimi, tak na otce Mariana. Kontakty na něho jsou tel. 777 904 901, mail: kurylo.marian@dihk.cz.

JŠ

Farní pout'

Ve dnech 15. - 17. září 2023 se někteří z nás vydali na farní pout'. Chtěli jsme ji odevzdat Panně Marii a navštívit mariánská místa.

ních památek z počátku 18. století. Jeho ústředním bodem je hlavní oltář s obrazem Vykupitele (Salvátora). Tam jsme odevzdali své bolesti a nedostatky

Odjížděli jsme v pátek v 8 hodin směr Jaroměřice u Jevíčka. Poutní areál na Hoře Kalvárii je cenný soubor barok-

a zároveň prosili o načerpání duchovní síly. Své prosby jsme předkládali i za farníky, kteří zůstali doma.

Pak jsme zamířili do Letovic, kde jsme si prohlédli historickou barokní lékárnu v klášteře milosrdných bratří. Tato lékárna sloužila 150 let, dnes je v klášteře nemocnice.

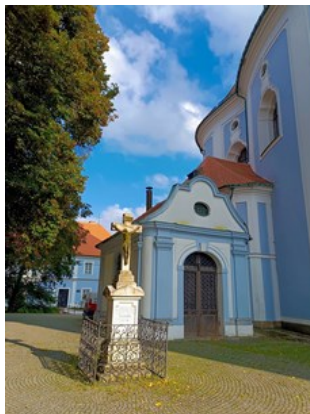

Při cestě do Vranova jsme ještě navštívili v Olešnici modrotiskovou dílnu rodiny Danzingerů. Prohlédli jsme si všechny místnosti a sám pan Danzinger nám názorně ukázal ruční tisk na plátno a velmi fundovaně nás seznámil s celou výrobou, její historií i současností. Nakonec někteří nakoupili v obchůdku drobnosti pro radost.

Tento den jsme se ještě stavili na poutním místě Sloup, které je spojené s milostnou sochou Panny Marie Bolestné,

za kterou přicházejí už víc jak 250 let zástupy poutníků. Je to místo mnoha zázračných uzdravení.

Příjemně naladění jsme přijeli do Duchovního centra sv. Františka z Pauly ve Vranově u Brna.

V tomto mariánském poutním místě, jehož historie sahá až do 13. století, se nachází konvent nejmenších bratří sv. Františka z Pauly.

Navečer jsme měli možnost prohlédnout si kostel Narození Panny Marie.

Při přednášce

o tomto

místě nás mimo jiné bratr paulán seznámil s jejich řádem a trochu nás zaskočil s jejich postní stravou. Nekonzumují maso z teplokrevných zvířat, ale mohou jíst např. šneky, ryby, chobotnice apod. Jelikož jsme tam měli večeri, trochu jsme se obávali. Byla čůčka.

Farní pout'

V sobotu po snídani jsme odjížděli do Křtin u Brna do poutního kostela Jména Panny Marie.

Toto místo patří k nejstarším moravským poutním centrům. Krásnou barokní stavbu navrhl slavný architekt Jan Blažej Santini – Aichel. Tady jsme slavili mši svatou, nakoupili suvenýry, prošli ambitem a poslechli si mariánskou píseň zvonkohry budované v posledních letech.

kouského cisterciáckého kláštera v Zwettlu. Je to monumentální gotická dřevorezba Nanebevzetí Panny Marie. Jedná se o jedinečné dílo, které nemá v Evropě obdoby.

Pokračovali jsme do Adamova, kde je krásný novogotický kostel sv. Barbory. V r. 1857 zde byl instalován pozdně gotický Světelský oltář z dolnora-

Jelikož jsme se pohybovali v oblasti Moravského krasu, navštívili jsme také Kateřinskou jeskyni, což bylo odlehčení našeho duchovního programu.

Farní pout'

V neděli jsme odjeli do Brna – Lesné, kde je postavený nový kostel. Čekalo nás milé překvapení zvuku zvonkohry z věže vedle kostela. Kostel blahoslavené Marie Restituty

byl postaven pouze díky finančním darům věřících. Jedná se o stavbu kruhového půdorysu. Přidali jsme se k místním farníkům a slavili s nimi nedělní bohoslužbu. Ohromila nás čistota a jednoduchost stavby, kde díky uspořádání vnitřního prostoru jste vtaženi do společenství, uprostřed něhož je přítomen Ježíš.

Toto místo zasazené do sídliště nás velmi oslovilo.

Při cestě domů jsme se ještě stavili v Předklášteří u Tišnova v cisterciáckém opatství Porta Coeli. Areál je krásně opravený a velmi působivá je samotná brána - portál Porta Coeli. Po prohlídce jsme se občerstvili kávičkou, což bylo moc milé.

Poslední zastávka byla v obci Černá u Měřína. Na návsi je nový dřevěný kostel sv. Antonína ve tvaru lodi, Pan starosta byl ochotný nám vyprávět o vzniku kostela a měli jsme možnost podívat se dovnitř.

Celá pout' se nesla ve velmi přátelském duchu, kdy jsme spojili modlitby s veselou náladou.

Poutí nás provázal otec Jan. Velmi děkujeme Petře, která nám připravila tak zajímavá místa a všechno měla bezchybně zorganizované.

Přálo nám také letní počasí a tím víc jsme si uvědomovali Boží dobrotu a všechna obdarování.

Je to pro nás povzbuzení do příštích dní.

Hana Vitáčková a Zdena Hlavinková

Velice vydařená a požehnaná pouť!

Velkým bonusem pro nás byli „zapálení a nadšení“ průvodci: otec Jan, naše milá organizátorka Petra a krásné slunečné počasí. Byli jsme překvapeni, kde Petra „vyhrabala“ takové, pro nás neznámé skvosty, a ukázala nám, jak málo toho víme o naší vlasti. Hned na počátku pouti jsme navštívili úžasnou Kalvárii v Jaroměřicích s obrazem nám blízkého Salvátora:

Po prohlídce barokní lékárny v Letovicích, zajímavá exkurze v modrotiskové dílně Danzinger, pak následoval krásný kostel s úžasným oltářem ve Sloupu.

První den jsme zakončili na poutním místě Vranov v kostele s vranovskou Pannou Marií. A další dny jsme stále objevovali nové moravské „lahůdky“! Nezapomeneme na vzdělanou průvodkyni v Předklášteří u Tišnova. Krásnou

tečkou naší pouti byla modlitba v zajímavé kapli v Černé.

A. a J. Drahekoupilovi

Pouť obsahovala více aspektů. Duchovní, historický, kulturní i sociální.

Osobně se mě dotkl růžencový průvod se svíčkami a nedělní mše svatá v Brně-Lesnė.

Koukám, že se mi to do jedné věty nevešlo. Snad to nevádí.

S pozdravem a přáním všeho dobrého

Schejbalová Alena

Zastávka ve Sloupu v kostele Panny Marie Bolestné a večerní procesí při svíčkách s příchodem do kostela po společně modleném růženci. Díky a požehnané dny.

Markéta Tetřevová

Velice vydařená a požehnaná pouť!

Děkuji za krásné společenství a duchovní podporu.

Anežka Kyšperková

Nejkrásnější chvíle jsme zažívali při sobotním světelném růženci a jeho dozvucích v ztemnělém vrnovském chrámu při zpěvu mariánských písní....

Monika Velinská a Jiří Rousek

Rozhovor s manžely Matyášovými

K. Já jsem Chrudimák a muzikant po celý život. Nejenže jsem hrál na saxofon, varhany a doma na harmonium, ale s tím souvisel i můj bohatý společenský život a mnoho návštěv u nás doma.

S. A to všechno opustil, abych se

zotavila po nemoci mozku a žila v klidu.

Řada farníků včetně nás dvou Vás má v paměti jako nerozlučnou dvojici z hlavního kostela v pravé řadě lavic hned u sloupu. Ale o Vašem životě víme velmi málo, a tak Vás prosíme, abyste nám pomohli udělat si o něm obrázek. Vaše odpovědi označíme podle Vašich křestních jmen: S. – Soňa, K. – Karel

1. *Prosím povězte nám něco o sobě; pocházíte oba z Chrudimi?*

S. Pocházím z Karlovarska, ale žila jsem a pracovala v Heřmanově Městci. Ale pak jsem náhle onemocněla mozkovou atrofií a lékařka mi nedoporučila návrat k rodičům, abych nepodstoupila prudkou změnu prostředí. Rozhodla jsem se najít si podnájem v Chrudimi a dala jsem si inzerát: Žena středního věku hledá ubytování. Všichni tvrdili, že na to nikdo neodpoví. Ale odpověděl pan Matyáš, který měl jednu podmínku, že mu pomohu s jeho sbírkami a návštěvami. Brzy jsem pochopila, že je to v mém zdravotním stavu nad mé síly.

2. *A jak tomu bylo s vírou v Boha?*

S. Já jsem si víru z domova nepřinesla. Po nemoci jsem byla v klidu a četla řadu duchovních knih a moc o četbě přemýšlela. Já nevěřící jsem se seznamovala s vírou, chodili jsme do kostela, až jsem si přála přistupovat ke svátostem. Pater E. Seidl mně vysvětlil, že podmínkou je svátostné manželství, a tak jsme svoje sblížení v roce 1988 završili svatbou v kostele. Za svědky nám tehdy byli paní Svítanichová a tehdejší kostelník pan Růžička. Otec Seidl nám při té příležitosti řekl: „Ničeho se nebojte. Když nebudete mít víru, tak spolu nic nezvládnete.“ Bylo to opravdu Boží řízení, a i moje nemoc ustoupila.

K. Já jsem ve víře vyrostl. Podívejte se na tento obraz Svatého Salvátora, který namaloval malíř František Müller. Dcera malíře ho věnovala mé tetě a já jsem ho po ní zdědil. Visí na čestném místě mezi okny jako ochránce nás i všech, kteří se k němu s úctou obracejí.

Rozhovor s manžely Matyášovými

3. *Vůbec jsme se nezmínili o Vašich civilních povoláních.*

K. Já jsem třicet let instaloval hromosvody a pracoval na výškových pracích. Poslední léta jsem strávil na čističce odpadních vod v Heřmanově Městci.

S. Tam jsem nastoupila i já po nemoci a při částečném invalidním důchodu.

4. *Jaké zájmy a koníčky provázejí Váš život?*

S. Jak jsem postupovala ve víře, toužila jsem po dalších zdrojích informací. V Katolických novinách jsem se dočetla v článku Břetislava Kafky z Červeného Kostelce o knihách s tématem duší. Chtěla jsem je získat, proto jsem do novin napsala a oni ten list předali P. Brabcovi, knězi v Praze 4 – Lhotka, a ten mi ty (tehdy zakázané) knihy poslal. Měla jsem výbornou četbu.

A další věc, která mě celý život těší a kterou teď nemohu pro zranění ruky dělat, jsou ruční práce. (*Blíží se Vánoce a kostel sv. Kateřiny i kapli na faře ozdobí vánoční stromky ověšené nádhernými sněhobílými háčkovanými zvonečky z Vašich rukou, díky, paní Matyášová*). Televize u nás nemá místo, ale moc rádi posloucháme Rádio Proglas zvláště ve středu dopoledne.

K. Po jedné z tet jsem zdědil bohatou sbírku nerostů, o kterou se starám. Podářilo se mi ji rozšířit třeba i o úlomek meteoritu z Kovářova.

Moje láska je hudba. Hrál jsem v různých kapelách a příležitostně jsem zastupoval i varhaníky. Sledoval jsem po celý život český svět populární hudby a osobně jsem potkal řadu zpěváků,

skladatelů, mezi které patřil i můj strýc Zdeněk Marat, a dalších hudebních osobností. Chodili ke mně na návštěvu a s radostí vzpomínám třeba na Evu Pilarovou, Yvetu Simonovou, Milana Chladila, Karla Hálu, Karla Vlacha, Rudolfa Cortése a další (*pan Matyáš má velikou sbírku jejich fotografií, na některých je s nimi i on*). Moc rád také čtu, teď třeba Holoubka J. Š. Baara. A podívejte, mám takový vlastní malý archiv nalepených novinových výstřižků zajímavých textů, rozhovorů i fotografií chrudimských farníků.

5. *Jistě máte vzpomínky na chrudimské kněze, se kterými jste se potkali. Co si v souvislosti s nimi vybavíte?*

K. Nejstarší vzpomínku mám na P. Josefa Vrzala, který bydlel ve vilce na Novém městě s rodinou své sestry a její syn a můj kamarád Jarda Bleha zařídil, že nám pan farář půjčoval roucha na Mikuláše. Byli jsme velmi oblíbení a chodili jsme po celém městě.

Pater Bartl si moc přál setkat se hlavně s Milanem Chladilem, a tak jsem při jedné z jejich chrudimských návštěv přivedl na faru nejen jeho, ale i Evu Pilarovou, Yvetu Simonovou, Karla Hálu i Karla Vlacha a pořídil jejich společnou fotografii.

Mnohem temnější věc se mi vybavuje se jménem P. Hrona z Chroustovic, který byl častým hostem u P. Bartla do té doby než při jedné návštěvě hospody, kam rád chodíval setkat se a popovídat si s lidmi, položil na stůl otázku: „Co je socialismus?“ Nikdo se neměl k odpovědi, tak ji podal sám: „Boží trest za VŘSR“. A musel do vězení.

Rozhovor s manžely Matyášovými

pokračování ze str. 9

S. Pater Eduard Seidl se mnou rozebíral duchovní literaturu. Po něm přišel P. Rudolf Zahálka, P. Václav Pavliš a na jeden rok P. Bohuslav Směšný.

Krásné vzpomínky máme na otce Josefa Smolu, který jezdil pravidelně za svou sestrou do Dobrušky a nás jednou za měsíc bral autem za manželovou sestrou do Opočna. Byl vždy přesný a nikdy na nás nezapomněl. Chodil k nám v pátek na brambory s máslem a keřem, a když jsem ho zvala jiný den na něco lepšího, tak říkal: „Proč jindy? Já chodím právě na ty brambory.“

Potom přišel na 12 let otec Jiří Heblt, kterého po tři roky doprovázel jako kaplan P. Tomáš Kvasnička. Pán Bůh to zařídil tak, že se pan arciděkan J. Heblt stal naší spojkou s manželovou sestrou, řeholním jménem Grácií, která působí na Mendryce u Litomyšle. Otec Jiří tam jezdil zpovídat a za svou vlastní sestrou a vozil tam i sem naši rodinnou korespondenci.

Tři roky zde působil svérázný kaplan P. Štefan Brinda, kterému jsem se několikrát za sebou zpovídala ze stejného hříchu. A pak mě potkával a vždy popi-

choval otázkou: „Už jste se polepšila?“

Od srpna 2021 nás ve víře doprovází laskavý, vždy usměvavý, trpělivý a ochotný otec Jan Šlégr. Teď, když už ani jeden ke svému smutku nemůžeme chodit do kostela, volá každou neděli odpoledne a se svou skromností se vždy ptá: „Mohu se přijít s Vámi pomodlit?“ a vždy ve tři hodiny nám přináší Tělo Páně a stráví s námi v modlitbě požehnané chvíle.

Bohu díky za všechny naše duchovní průvodce a jejich návštěvy u nás.

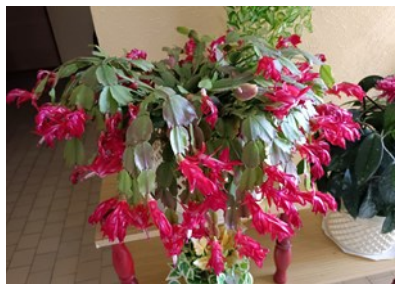
6. Co byste vzkázali dnešním mladým lidem?

S. Aby na Boha nezapomněli a uvědomili si, co se dá zvládnout s Jeho pomocí, když Jej přijmou do srdce.

To neplatí určitě jen pro mladé, ale pro nás všechny. Děkujeme za krásný rozhovor a přejeme Boží milosrdenství a požehnání do mnoha budoucích let.

KM a EV

Nový zájmový kroužek na faře

Pozvánka platí pro ženy, děti, případně i muže. Jedná se o ruční práce, pletení, háčkování, vyšívání i jiné rukodělné činnosti.

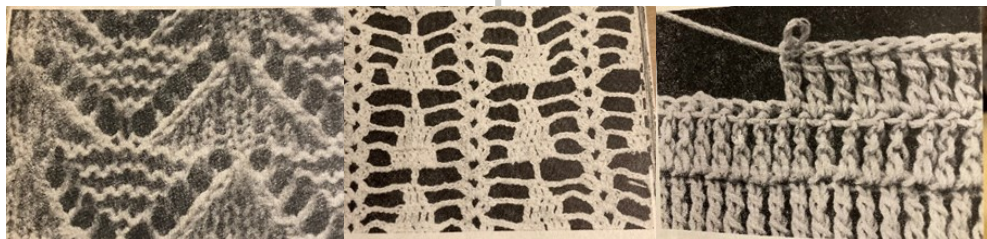
Zveme všechny, kdo se chtějí naučit něco od začátku, nebo ostatní, kdo již doma tvoří, pletou, háčkují. Je možné i přijít něco dalšího, každý se s námi může

podělit o svůj um. Co třeba drátkování nebo paličkování? Z přírodních materiálů se dá vyrobit krásná výzdoba domova, zahrady atd.

Zatím menší kolektiv rád přivítá další zájemce pro společné tvoření.

Scházíme se každou středu v 15 hodin a strávíme spolu přibližně jednu příjemnou hodinu.

Libuše Hrudová a Iveta Sokolinská

Duchovní obnova pro ženy na Hoješíně

Když jsem si v občasníku Salvátor přečetla, že se bude konat duchovní obnova pro ženy na Hoješíně, ihned mne ta zpráva nadchla a byla jsem rozhodnuta... Ale jak to u mne bývá, když první euforie opadla, začala jsem přemýšlet a zároveň pochybovat... nebudu těm mladým ženám na obtíž, nebudu je brzdit? Ale zařídil to sám Pán Bůh! V kostele se zpívala antifona: „Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.“ a pro mne to byla výzva a pozvání.

Domluvily jsme se s Jiřinkou, připravily se na cestu a jely. Ostatní nás srdečně přivítali a celou dobu o nás pečovali jako o vlastní... a já

poznala, jak pravdivá jsou slova: „Kde je opravdová láska, tam přebývá Bůh.“ a platí to i naopak, kde sídlí Bůh, tam se rodí opravdová láska.

Celý víkend se nesl v duchu čtení a rozjímání nad žalmi. Každý den jsme prožily krásnou mši svatou s otcem Janem, za hudebního doprovodu našich zpěvaček: Lidušky,

Marušky, Verunky, Petry a Boji, které duchovně umocnily krásu tamní kaple.

Protože nám počasí opravdu přálo, došlo i na pěší výlet podél přehrady, kdy jsme se mohly kochat krásami okolí a tamní podzimní krajinou.

Už dávno se mi nepodařilo prožít tak smysluplně svůj čas; každý den jsme chválily a velebily Boha a až do nynějška mi zní v uších: „milosrdný a milostivý je Hospodin, shovívavý a plný lásky“.

Duchovní obnova pro ženy na Hoješíně

pokračování ze str. 11

Děkuji všem, se kterými jsem se setkala, mohla je poznat blíže a prožít s nimi toto nádherné společenství. Díky všem, kteří se podíleli na organizaci, a zvláště Petře Pudilové za bezstarostný pobyt.

Domů jsem se vrátila plná dojmů, spokojená a se svým osobním přáním: „Ať spočine na nás, Pane, tvé milosrdenství, jak doufáme v tebe. Aleluja.“

Marta Valentová

Hoješín 20. - 22. 10. 2023

Stalo se takovou hezkou tradicí, že jsme jezdily s ženami z naší farnosti na duchovní obnovy do Slavoňova. Časem jsme si uvědomily, že po odchodu otce Jiřího jsme tuto tradici přerušily a začalo nám to chybět. Někdy na jaře letošního roku jsme o tom na jednom našem setkání hovořily a začal se rodit plán, který se uskutečnil v říjnu 2023 s duchovní záštitou otce Jana Šlégra.

Moc jsem se těšila na obnovenou tradici a celkově na setkání a prožitky.

Velké zklamání pro mě bylo, když jsem se na společné organizační schůzce dozvěděla, že tématem budou ŽALMY.

Žalmy? Ty jsem vždy vnímala jako něco ponurého... Jak jsem si později uvědomila, bylo to z důvodu zpěvu, který se mi zdál vždy velmi temný, smutný, depresivní. Vy, co mě znáte

lépe, víte, že mám ráda humor, veselou a svižnou hudbu a to i v kostele.

Přiznám se, že jsem před odjezdem tímto tématem dost trpěla, a kdybych neslíbila, že vezmu auto, a nedomluvila se již se třemi děvčaty, že je na Hoješín odvezu, tak jsem vážně uvažovala o zrušení účasti - tohle téma já prostě přece nemůžu zkousnout!

Že nás Pán Bůh vede správně, obzvlášť když ho o to žádáme, víme teoreticky asi všichni. Hůř se tomu věří, když nás něco trápí, nevidíme cíl, naopak se vše zhoršuje atd., atd. To, co mi probíhalo hlavou před odjezdem, byla změt zloby sama na sebe, proč jsem to včas nezrušila, otrávenosti, a současně naděje, že to snad zvládnu, přemlouvání sama sebe, vždyť Bůh ví, co dělá (neříká mi spíš teď, ať to zruším, že na toto nejsem ještě připravená? – říkala jsem si), atd.

Ach já malověrná – samozřejmě, že mě navedl tam, kam jsem to potřebovala. Hned po první přednášce v nádherné kapli vyzdobené překrásnou a tematicky zajímavě vytvořenou vitráží (přiznám se, přednášku jsem prožívala trochu odtažitě) jsem ve chvíli ticha a rozjímání ze zvědavosti otevřela v lavici Knihu denních modliteb a listovala si v ní. Co myslíte, že na mě v plné síle vykouklo? Žalmy! Ale najednou mnou po přečtení některých z nich projel pocit souznění, potřeby je číst dál. A uvědomila jsem si, jaká krásná a výstižná slova, vyznání, citění jsou v nich. Některé se mi staly hodně blízké, někdy ne celé žalmy, ale jenom jejich části, vryly se mi do duše, do vědomí a mám potřebu si je číst a vyjádřit tím Bohu, co se mi nepodaří vymyslet vlastními slovy. Takže Bůh mě zase poslal tam, kde věděl, že to pro mě bude dobré a užitečné!

Navíc, jako bonusy jsme všichni dostali: příjemné a nádherné prostředí zámečku v Hoješíně, úžasné přijetí milých a dobrosrdečných sester, fantastické slunečné počasí, kdy jsme společně vyrazili na procházku k vodní nádrži Seč a současně cestou (po vzájemné domluvě – v TICHU) vnímali barevnou přírodu kolem sebe... Doporučuji – zkuste někdy v tichu vnímat kolem sebe Boží dílo přírody.

Tímto chci ze srdce upřímně poděkovat otci Janovi za to, že se nás ujal, a za jeho přednášky, i za to, že se nenechal rozhodit mými dotazy, z nichž některé byly dost náročné. Ale otec Jan to ustál. Stejně vřele chci poděkovat naší Pětě Pudilové, která celou duchovní obnovu zajistila a připravila (což obnáší hodně práce a času.) Některé Žalmy nechala vytisknout na kartičky i s příhodnými nádhernými obrázky. Já osobně je mám uložené vedle lůžka, abych si je večer mohla číst a zamyslet se nad nimi. Díky, Pěťo.

Mimochodem, poprvé s námi jely i paní Zrůstová a paní Valentová, které, jak se zmínily, vůbec nevěděly, do čeho jdou. My jsme z nich byly nadšené, protože jejich radostné a šťastné prožívání celé akce (a také vynikající bábovka), bylo odměnou pro nás pro všechny.

Bože, děkuji Ti za tuto příležitost a krásné setkání. A prosím, měj se mnou trpělivost – vždyť mě znáš!

Stvoř ve mně, Bože, srdce ryzí, v mém nitru obnov ducha stálosti. Nevyháněj mě ze své přítomnosti, svého Svatého Ducha neber mi! Navrať mi radost ze své spásy, ušlechtilým duchem mě posilni.

(Žalm 51:12–14)

pokračování na str. 14

Hoješín 20. - 22. 10. 2023 - pokračování ze str. 13

Ochrání tě svými perutěmi, uchýlíš se pod jeho křídla, štít a pavéza je jeho věrnost.
Žalm 91

Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám, dává mi prodlévat na svěžích pastvinách, vodí mě k vodám, kde si mohu odpočinout.
Žalm 23

Smiluj se nade mnou, Bože, pro své milosrdenství, pro své velké slitován zahlad' mou nepravost. Smyj ze mě úplně mou vinu a očisť mě od mého hříchu. Neboť já svou nepravost uznávám, můj hřích je stále přede mnou.
Žalm 51

Marie Kohoutková

Přijďte... Pozvěte... Doprovod'te...

V krásném čase, který nás čeká, Vám chceme nabídnout to, čím každá farnost žije, co je pro ni důležité, podstatné a vzácné. Přijďte, pozvěte své blízké a známé, doprovod'te je.

V úterý 28. 11. ve 3 hodiny odpoledne se ve farním sále sejdou senioři. Poslední setkání v roce bývá již po mnoho let spojeno s návštěvou duchovního správce farnosti. Nebude tomu jinak ani letos, otec Jan přijal naše pozvání, připraví si program a těší se na Vás.

Do vzácného adventního času vstoupíme v neděli 3. 12. Při mši budou požehnány adventní věnce. Pokud si chcete svůj vlastní vyrobit společně, přijďte na faru v sobotu 2. 12. v 16:00. Děti bude na faře očekávat Mikuláš o den později – v neděli 3. 12. ve tři hodiny odpoledne.

Doba *adventu* upozorňuje na potřebu zastavení se a znovunabrání směru v běhu našich dnů. K tomu přímo vybízí duchovní obnova, kterou povede P. František Hylmar 8. a 9. 12.

Očistit své nitro a narovnat všechny stezky bude možné při svátosti smíření v pondělí 18. 12., ve středu 20. 12. a v pátek 22. 12., vždy od 16 do 18 hodin. U sv. Kateřiny pak ještě 21. 12.

od 17 do 18 hodin. Ostatní dny půl hodiny přede mší svatou.

Roráty za svitu svíček s krásnými zpěvy budou každou adventní středu v 7 hodin ráno v kostele sv. Kateřiny. V sobotu 23. 12. zveme nejen dospělé, ale i děti na roráty do farního kostela. Přineste si lucerničky a po rorátech přijďte na faru na společnou snídani. Po ní uvítáme každou pomoc při stavění stromků a betlémů v kostele Nanebevzetí Panny Marie a u sv. Kateřiny. Farní kostel poté uklidíme, kostel sv. Kateřiny se bude uklízet již ve středu 13. 12. po ranní mši.

Na Štědrý den v neděli 24. 12., která je zároveň 4. nedělí adventní, zveme od 15 hodin všechny Chrudimáky na tradiční zpívání u jeslíček a také ve 24:00 na půlnoční bohoslužbu. Ve Vejvanovicích bude mše ve 22:00 hodin. Na slavnost Narození Páně v pondělí 25. 12. ve farním kostele v 8:30, ve Vejvanovicích v 10:30 a u sv. Kateřiny v 18 hodin.

Kostel Nanebevzetí Panny Marie bude otevřen k návštěvě, prohlídce betlémů či modlitbě v neděli 24. 12., v pondělí 25. 12. a v úterý 26. 12., vždy od 10 do 18 hodin. Budeme vděční, když věnu-

jete svůj čas a pomůžete se zajištěním dozoru v kostele.

V úterý 26. 12. zveme v 15 a v 17 hodin na vánoční koncerty, v pondělí 1. 1. 2024 od 15:30 na Novoroční koncert.

V neděli 31. 12. je v církevním kalendáři svátek Svaté rodiny. Mše svaté budou v 8:30, ve Vejevanovicích v 10:30. V 16 hodin bude mše svatá v kostele sv. Kateřiny a při ní poděkujeme za uplynulý rok. Do nového roku 2024 vstoupíme mši ze slavnosti Matky Boží, Panny Marie, ve 23 hodin v kostele u Třech Bubnů. V pondělí 1. 1. budou bohoslužby dle pravidelného pořádku.

Snažíme se, aby vše, co na faře připravujeme, pomohlo k tomu, abychom se v nastávajícím adventním čase dokázali o něco více než loni ztišit a soustředit

na setkání s Tím, který k nám znovu přichází.

Jak to udělat?

Můžeme připravit cestu.

Zjednodušit svůj život, upravit jeho rychlost.

Omezit svoje potřeby a touhy.

Nekopírovat cizí životy z filmů a reklam a žít ten vlastní.

Odmítnout přílišnou práci, nadměrné pohodlí, honbu za zážitky, za penězi, za úspěchem.

A tím vším připravit cestu.

Otevřít své srdce a čekat.

Odemknout dveře své duše a vydat se vstříc Tomu, který i o letošních Vánocích přichází.

To přeji Vám i sobě...

Petra Pudilová

Mary's Meals

Darujte vzdělání a naději dětem z nejchudších zemí světa

Dříve se u štedrovečerního stolu prostřelo místo navíc pro nečekaného hosta. Touto prastarou tradicí jsme dávali najevo, že neodmítneme pohoštění žádné náhodné návštěvě, která zavítá k našemu prahu – pocestnému, tulákovi nebo žebrákovi. Doba se mění, a tak nám o Vánocích stěží zazvoní u dveří náhodný pocestný. Lidí, kteří potřebují naši společnou pomoc, je přitom na světě pořád mnoho. Nejzranitelnější z nich jsou děti. Nemůžeme je k našim svátečním tabulím fyzicky posadit, ale prostřednictvím Mary's Meals jim můžeme nabídnout jídlo, které je nakrmí po celý rok. Můžeme se společně pokusit co nejvíce vyvážit skutečnost plných stolů na jedné a prázdných žaludků na druhé straně světa. Jméno bezmála 2,5 milionů dětí, v nichž zůstává naděje živá díky jídlům, která

pomáháte prostřednictvím Mary's Meals podávat, Vám přeji šťastné a požehnané Vánoce.

Petra Burianová, ambasádorka hnutí Mary's Meals, výherkyně soutěže Peče celá země v roce 2020 a tvůrkyně pořadu Pečení na neděli.

Hnutí Mary's Meals pomáhá už téměř 2 a půl milionu dětem na celém světě a pomoc jednomu z nich na celý školní rok stojí jen 550 Kč. Vytvořme společně novou tradici a prostřeme u štedrovečerního stolu symbolický talíř, jímž nasytíme jednoho nebo i více školáků, kteří žijí v nejchudších zemích světa. Dáme jim tak jistotu, že hlad se do jejich života nevrátí, ale také šanci získat vzdělání a naději na lepší budoucnost. Místo u stolu prostřete zakoupením tištěného nebo elektronického poukazu na e-shopu Mary's Meals.

Více na www.marysmeals.cz

ADVENTNÍ MODLITBA

Dobrý Bože, v čase adventu očekáváme příchod tvého Syna. Očekáváme toužebně každým okamžikem, že zaklepe na dveře našeho srdce a že je otevře své lásce.

Očekáváme také jeho příchod na konci časů, kdy se všechno naplní jeho spásou.

Očekáváme přicházejícího, a přece víme, že už je tu s námi. Prosíme tě, aby k nám Ježíš přišel tak, abychom skutečně došli k sobě samým. Často totiž nebýváme u sebe doma a v myšlenkách se touláme někde docela jinde.

Dej, ať je pro nás tento adventní čas dobou požehnání, ve které se vrátíme do vlastního nitra a začneme prožívat přítomný okamžik. Dej, ať nám čekání na tvého Syna otevře doširoka srdce, aby mohl skutečně vstoupit a přebývat v něm.

Ať se nás dotkne touha po spáse, jež k nám přišla ve tvém Synu a stále k nám touží přicházet. V tento adventní čas proměň naše závislosti, které nás pořád ještě drží v zajetí, v hlubokou touhu. Daruj nám jistotu, že v touze po příchodu tvého Syna je on sám již přítomen mezi námi a že plní naše srdce svou láskou.

Daruj knihu...

Do našeho „obchůdku s knihami“ jsem objednala nové knihy s křesťanskou tematikou. Jsou vhodné pro dlouhé zimní večery nebo také jako vánoční dárek pro Vaše blízké. Můžete si je prohlédnout a koupit ve farním kostele nebo na faře při adventní duchovní obnově. Cena je nižší než v kamenném či internetovém obchodě díky slevě, kterou se podařilo vyjednat. Pokud byste měli zájem o konkrétní knihu z Karmelitánského nakladatelství nebo od Paulínek, ráda ji objednám. PP

Uzávěrka příštího čísla farního občasníku je 28. 1. 2024. Své příspěvky můžete zasílat na adresu kajmar@chrudim.cz. Salvátor č. 73 vyjde 11. 2. 2024.

Salvátor č. 72, listopad 2023

Neprodejné

Vydává:

Římskokatolická farnost

Arciděkanství Chrudim

Školní nám. 56, 537 01 Chrudim

Tel.: 469 622 029

email: farnost@farnost-chrudim.cz

www.farnost-chrudim.cz

číslo účtu: 1141055309/0800